

оотритъ напяркъ. Тамъ тя сдѣше нѣколко стѣпала на долу като че ея спущаше въ дъвъ — земя и подигна една плоча. Тя тури весіята въ единъ трапъ, въ който при свѣтлината на свѣтильника са лѣсважъ и други разны монети, принесени отъ лѣковѣрието или отъ признателността на посѣтителитъ на пещерата. «О, колко ми е пріятно, рече ти като са обрѣнъ нѣмъ нарытъ, да ви гледамъ! Когато ви видѣхъ, остѣпамъ силата си. И сега епечелихъ двайсетъ еще години за да уголѣмъ купчината ви! О, наистина тринадцатичайшій Меркуріе!

Тя тури пакъ плочата на мѣстото ѝ пристѣпи малко, и послѣ са наведе надъ една дълбока и неправилна пукнатина въ канарата и чу единъ глухъ и страненъ шумъ и по нѣкога остъръ и непріятенъ звукъ като отъ стонона кога са изострихъ на каменния брусъ на колелото. И въ сѣщото време излѣзваше и гасътъ дымъ, който са разнасяше къмъ сводеветъ на пещерата.

«Стѣнкитъ сѣ сега необыкновенно шумни, рече вѣщицата като выпаше бѣлата си коса.»

Като са възрѣ подиръ туй пакъ видѣ долу дълбоко въ лукнатината малки волни отъ пламъци червени и страшны.

«Чудно нѣщо! рече вѣщицата като са спрѣ права; отъ два мѣсеца са вижда този страшенъ огънь. Що ли значи той!»

Вѣщицата която вървѣше подиръ стѣпкитъ на проклетата вѣщица, поченъ страшно да вые и побѣрза да са скрие въ най тымния жгълъ на пещерата. И самата вѣщица са облада отъ ледянь страхъ, защото сѣко выенъ на животнитъ безъ видима причина са считае бѣдственно споредъ предразжѣдѣцитъ на онъзи епоха. Тя изрече обыкновеннитъ въ таквызи случаи заклеванія и съ трепещущи крака са върнъ въ обитаемата часть на пещерата, дѣто съ трѣвы и възшебства са залуви да приготви пержчаніята на египтянина.

«Глушава ми рече той, мыслаше си ти като гледаше на парата, която излѣзваше отъ котлето което врѣше на огъня. Когато са набърчатъ странитъ, кога умалѣ биемето на сърцето, тогасъ но е нѣщо чудно и глупавината; но кога (приложи тя съ сатанинскій смѣхъ), кога хубавецъ единъ момъкъ, момъкъ зрѣлъ и силенъ подпадне изведнажъ на безуміе, неговото бѣдствіе е по страшно! Ври, ври отровна трѣва! ври скорпіе! азъ го прокলেখъ и той проклетъ ще бѣде!

Въ тѣзи сѣщата ношь и въ сѣщивъ часъ на съгласіето между вѣщицата и между Арбака ея покрѣсти священникътъ на Изда Апкиадъ

